

København den 20.august 2012

Til Folketingets Udvalg for Udlændinge – og Integrationspolitik

Vedrørende forringelse af unge flygtnings økonomi og muligheder.

Som så mange andre glædede jeg mig over fattigdomsydelsernes afskaffelse, men til min store overraskelse og frustration har jeg erfaret, at nogle af de fattigste faktisk har fået færre penge ud af det! Det drejer sig om unge flygtninge under 25 år, som er i gang med deres introduktionsprogram.

En ung flygtning under 25 år, som følger sit integrationsprogram med 18 timer danskuddannelse og 20 timer aktivering om ugen fik i 2011 introduktionsydelse på ca. 5600 kr. plus et praktiktillæg (ca.14 kr. pr.time) på ca. 1200 kr, i alt brutto pr måned ca.6800 kr.

Fra januar 2012 fik samme flygtning en højere ydelse, nemlig kontanthjælp på ca. 6600 kr. brutto, men samtidig bortfaldt praktiktillægget, så resultatet var minus ca. 200 kr.

Nu 6 måneder efter nedsættes ydelsen yderligere med ca.1000 kr. til ca.5600 kr. Så rent faktisk er den unge flygtnings bruttoydelse faldet med ca.1200 kr. efter afskaffelse af fattigdomsydelsene.

Bestemmelserne om en særlig lav kontanthjælp til unge og nedsættelse efter 6 måneder er mig bekendt indført for at motivere unge kontanthjælpsmodtagere til at gå i gang med en uddannelse. Men at ligestille unge nyankomne flygtninge med unge kontanthjælpsmodtagere, der er født, opvokset og har afsluttet mindst folkeskole her i landet, er reelt en forskelsbehandling, der stiller flygtningene væsentlig ringere. Blandt andet fordi de nyankomne skal tilegne sig dansk som andetsprog.

Danskuddannelse for voksne udlændinge (Lovbkg. af 16.august 2010) er en grundlæggende uddannelse med centralt fastlagte mål, som skal sikre målgruppen de nødvendige dansksproglige forudsætninger for at klare sig i job, i uddannelse og som borgere i Danmark. Danskuddannelserne afsluttes med en Prøve i Dansk. Målgruppen har ret til danskuddannelse i op til 3 år. Uddannelsen er ikke SU berettigende.

Afskaffelsen af fattigdomsydelsene har således betydet en generel forringelse af de unge flygtnings økonomi. Dertil kommer store forskelle mellem kommunerne både med hensyn til dækning af udgifter til f.eks. transport til og fra skole/praktiksted, medlemskab af fodboldklub /fitnesscenter eller anden sport, anskaffelse af computer/ fjernsyn og med hensyn til etableringsudgifter ved modtagelse i kommunen. Er en ung flygtning oveni så uheldig at være visiteret til en af de kommuner, der kun udbetaler introduktionsydelse / kontanthjælp og boligplaceret i en landsby mere end 30 km fra nærmeste større by, er hans/hendes økonomiske råderum særdeles begrænset og begrænsende.

Hvordan skal ovennævnte fremme de unge flygtnings integration og aktive medborgerskab på lige fod med andre borgere, og er det i overensstemmelse med intentionerne bag afskaffelsen af fattigdomsydelsene?

Med venlig hilsen

Bente Arnoldus